
PRZYKROSTOCZYSTY (2) *ai*

Oba o jasne.

sg [m N przykrostoczysty.] ∅ n N przykrostoczyst(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stromy, spadzisty; urwisty (2) : abscissus locus, Vrwáne mieyfce/ to yeft/ przikro ftoczifte. Mącz 372a; [Praeeps [...]. Item, ftickel. P. fchodzisty/ ftoczisty/ przikry/ przykroftoczisty. Volck 494].

Szereg: »pochodzisty i przykrostoczysty« (1): Declivis et praeeps locus, Pochodźifte y przikroftoczifte mieyfce. Mącz 317a.

MP